

мислитѣ на човѣка. Ако човѣкъ не е достатъчно високъ, това показва, че не е работилъ съ мъдростта; ако не е достатъчно широкъ, той не е работилъ съ любовта; ако не е достатъчно закрѣгленъ, не е приложилъ истината. Ако не е далъ мѣсто на истината въ себе си, човѣкъ не може да постигне своитѣ стремежи. Чувствата и мислитѣ въ него оставатъ разпрѣснати, безъ съединителна връзка. Всѣко чувство трѣбва да бѣде подкрепено отъ една мисль; и всѣка мисль трѣбва да бѣде подкрепена отъ едно чувство. Това подразбира връзка между мислитѣ и чувствата на човѣка. Истината внася потикъ въ човѣка. Безъ истината нѣма движение. Земята и слънцето се движатъ благодарение на истината. Тя ги тласка къмъ тѣхната велика цель. Сжщото се отнася и до човѣка. Всѣки моментъ той се движи въ своитѣ мисли и чувства, отива къмъ великата цель на своя животъ. Измѣни ли нѣкъде посоката на своето движение, или се отклони малко отъ своя пѣтъ, човѣкъ се намира предъ катастрофа. Сжществата, които управляватъ планетитѣ, трѣбва да бждатъ съсрѣдоточени въ мисльта си, да не се отклоняватъ. Увлѣкатъ ли се въ нѣкаква велика мисль, движението на планетитѣ се измѣня. Това отклоняване отъ пѣтя имъ създава катастрофа на всички низкостоящи свѣтове. Като знаете това, за да не се отклонявате отъ своята орбита, не се ровете въ постѣпкитѣ на хората. Давайте си едни на други свобода, да не се